

Opgave, men jeg har paataget mig den Opgave at udtrykke min Opfattelse her i dette høje Ting, og det mener jeg er ikke blot min Ret, men det er ogsaa min Pligt, naar jeg mener, der er noget, jeg skal sige her. Og jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Hauge, at han holdt sig jo heller ikke tilbage; man kunde med samme Ret sige overfor ham: Er det en Opgave, han har faaet, eller er det en selvpaaataget Opgave? og man kunde akkurat lige saa godt anlægge den samme kritiske Tone overfor ham, som fra hans Side anlægges overfor mig. Jeg sidder her i Rigsdagen med akkurat samme Ret som det ærede Medlem og har akkurat samme Ret til at tale som han; og jeg tror ikke, jeg har brugt mere Tid, endogsaa langt fra saa megen Tid paa denne Talerstol som han, saa hvis der skal ligge nogen Irettesættelse eller nogen Kritik i det ærede Medlems Udtalelse, saa siger jeg til det ærede Medlem, at det tager jeg ikke imod, det tilbageviser jeg.

Det ærede Medlem sagde, at det, jeg har udtalt om hans Stilling under Debatten om Reorganisationen af Landmandsbanken i September Maaned, var fuldkommen usandt. Men det kan det ærede Medlem ikke hævde, for det var en Oplæsning af selve Rigsdagstidenden. Er det da usandt, hvad der staar i Rigsdagstidenden? Jeg føjede ikke ret mange Ord til det Citat, jeg sagde blot: Der kan man se, hvorfra det er, Bagvaskelseskampagnen stammer. Og det ærede Medlem kan nu en Gang ikke komme bort fra, at naar han sætter Landmandsbankens Sammenbrud i Forbindelse med Regeringens Politik, som en delvis Følge af Regeringens Politik, har han dermed sagt, at denne Regering havde Ansvaret eller noget af Ansvaret for Landmandsbankens Sammenbrud. Jeg spørger det ærede Medlem: Hvis en fra vor Side var staaet op og havde sagt, at Landmandsbankens Sammenbrud var delvis en Følge af den Politik, som den radikal-socialistiske Regering førte i Krigsaarene, delvis en Følge af den Virksomhed, som det ærede Medlem udfoldede i Den overordentlige Kommission, mon saa det ærede Medlem vilde have sagt, at derigennem lagde man slet ikke noget Ansvar hverken over paa ham eller over paa Den overordentlige Kommission eller over paa den forrige Regering? Nej, et saadant Standpunkt er fuldkommen uholdbart, og jeg henviser Tingets ærede Medlemmer til at læse det ærede Medlem Hr. Hagues Tale ved den paagældende Lejlighed. I

øvrigt indrømmer jeg, at det er en grumme lang Tale, saa det kan være trættende nok, hvis man skulde læse lige til Slutningen for at finde det citerede; men til al Lykke findes det i den første Del af Talen.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg synes, det er et lidt fattigt, ja, jeg kan ogsaa godt sige tarveligt, Argument, naar man skal henvise til Alberti-Affæren for at hente Stof til Forsvar for sin Optræden i denne Sag. Er det virkelig det ærede Medlems Mening, at fordi der, hvad alle beklager, en Gang i Ministeriet har siddet en Forbryder, som ingen tager i Forsvar, kan man ved at henvise hertil tillade sig hvad som helst overfor politiske Modstandere med Hensyn til Beskyldninger og saa blot, naar der kræves Sandsynlighedsbeviser, sige: Hvorledes var det ikke den Gang, Alberti sad i Ministeriet! Jeg tror, at alle i dette Land vil føle, at dette Forsvar er intet Forsvar. Hvis det var et Forsvar, kunde man simpelt hen tillade sig hvad som helst uden at udsætte sig for Kritik. Naar man henviser til den Slags Forhold, saa vidner det i højeste Grad om, at de saglige Argumenter, de Beviser, man sidder inde med, er tynde og spinkle, hvis der i det hele taget er nogen.

Dernæst vil jeg gerne rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rode. Denne talte om Atmosfæren indenfor Venstre, og jeg forstod, at det var det ærede Medlems Mening, at Atmosfæren indenfor Venstre var af en anden Beskaffenhed end Atmosfæren indenfor det radikale Venstre. Efter det ærede Medlems Udtalelser og hele Stilling under denne Sag er jeg tilbøjelig til at tro, at det er fuldkommen rigtigt. Atmosfæren indenfor Venstre er denne, at hvis man vil rette en graverende Beskyldning mod politiske Modstandere, er man forpligtet til at kunne fremføre Beviser for Beskyldningens Rigtighed. Men jeg forstaar nu, at Atmosfæren indenfor det radikale Venstre er den, at man skal blot snakke løs og udslynge Beskyldninger; hvis vedkommende ikke med Dokumenter i Haanden kan modbevise dem, kan man blive ved dermed, og hvis han kan det, saa er den Sag ude af Verden, og man kan begynde paa en ny. Jeg forstaar, at det er den Atmosfære, som det ærede Medlem Hr. Rode lever og aander i, og jeg er glad ved, at jeg og Venstre i det hele taget ikke skal suge Næring af en saadan Atmosfære, idet den forekommer mig at være usund.

Hvad er det nemlig, som her forelig-